

Dosarul nr. 2ra-2232/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) A. Ojoga

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

4 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Florian Micrășău reprezentat de avocatul Sergiu Balaur,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Florian Micrășău împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadarojniuc, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 9 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 29 mai 2018 Florian Micrășău a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (vol. I, f.d. 126-127), împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadarojniuc, solicitând:

- să fie constatat faptul încălcării dreptului reclamantului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO ca urmare a neexecutării în termen rezonabil a ordonanței judecătorești nr. 2/po-509/2009 din 12 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Florești;

- să fie constat faptul încălcării dreptului la protecția proprietății garantat de art. 1 Protocol nr. 1 la CEDO ca urmare a neexecutării în termen rezonabil a ordonanței judecătorești nr. 2/po-509/2009 din 12 octombrie 2009, pronunțată de Judecătoria Florești;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Florian Micrășău a sumei de 77 535,2 lei cu titlu de prejudiciu material pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Florian Micrășău a sumei de 44 065,98 de lei cu titlu de prejudiciu material rezultat din imposibilitatea de utilizare a sumei de 77 535,2 de lei, pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Florian Micrășău a sumei de 90 994,46 cu titlu de dobândă de întârziere pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești;

- încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Florian Micrășău a sumei de 94 725 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neexecutarea în termen a hotărârii judecătorești.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 29 septembrie 2007 Florian Micrășău a împrumutat lui Sergiu Mînzat suma de 4 000 euro pe termen de un an cu dobânda de 1 000 lei lunar.

La 29 septembrie 2008, la expirarea termenului stabilit în contract, Sergiu Mînzat nu i-a restituit lui Florian Micrășău suma împrumutului și nici dobânda aferentă și ca rezultat, reclamantul a depus cerere la Judecătoria Florești, prin care a solicitat emiterea unei ordonanțe judecătorești de încasare de la Sergiu Mînzat a sumei împrumutului în mărime de 66 535,2 lei, a dobânzii aferente în mărime de 11 000 lei pentru perioada de la 1 noiembrie 2008 - 1 octombrie 2009 și a cheltuielilor de judecată.

Prin ordonanța din 12 octombrie 2009 a Judecătoria Florești s-a dispus încasarea de la Sergiu Mînzat în beneficiul lui Florian Micrășău a sumei de 77 535,2 de lei.

Obiecții în privința ordonanței nu au fost înaintate, iar la 2 noiembrie 2009 creditorul a prezentat ordonanța spre executare Oficiului de Executare Florești și drept urmare, executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc prin încheierea din 3 noiembrie 2009 a intentat procedura de executare.

Prin actul de preluare a executării din 20 octombrie 2010 executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc a preluat de la Oficiul de Executare Florești procedura de executare a titlului executoriu nr. 2/po-509/2009 din 12 octombrie 2009.

S-a invocat că titlul executoriu nu a fost executat începând cu data intentării procedurii de executare, 3 noiembrie 2009, reclamantului fiindu-i cauzate astfel prejudicii materiale și morale.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de Florian Micrășău împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc, cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, s-a respins ca neîntemeiată.

La 18 ianuarie 2019, Florian Micrășău, fiind reprezentat de avocatul Sergiu Balaur, a declarat apel împotriva hotărârii din 20 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 9 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Sergiu Balaur în interesele lui Florian Micrășău și s-a menținut hotărârea din 20 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

În motivarea, instanța de apel a conchis că instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond, expuse în hotărâre, fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

A reținut că procedura de executare a fost intentată la 3 noiembrie 2009, cu respectarea prevederilor Codului de executare, executorul judecătoresc a întreprins toate acțiunile necesare și posibile în vederea executării silite a ordonanței judecătorești.

Instanța de apel a conchis că dreptul reclamantului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nu a avut loc, or, acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc întru executarea ordonanței, au fost efectuate în termen rezonabil.

La fel, instanța a reținut că reclamantul nu a invocat termene exagerate de efectuare a acțiunilor de executare, ci doar a criticat imposibilitatea executării documentului executoriu. Iar, statul nu este responsabil de imposibilitatea executării hotărârii judecătorești de către persoanele private, care nu dispun de bunuri, mijloace financiare sau alte active care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei.

La 26 septembrie 2019, Florian Micrășău, fiind reprezentat de avocatul Sergiu Balaur, a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că de către instanța de apel au fost interpretate eronat probele și circumstanțele de fapt ale cauzei, ce a dus la formularea unor concluzii eronate și, prin urmare, la soluționarea greșită a cauzei.

Consideră că concluzia instanței de apel precum că executorul judecătoresc a întreprins la timp toate măsurile de executare și neexecutarea nu poate fi imputată statului, este eronată și a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În opinia recurentului toate măsurile dispuse în cadrul procedurii de executare au fost mai mult formale și ineficiente fapt care a dus la imposibilă executarea hotărârii de judecată, pe când măsurile care sunt întreprinse în cadrul procesului de executare trebuie să fie eficiente astfel încât să asigure executarea documentului executoriu.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 24 iulie 2019, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent lipsește.

În cererea de recurs s-a indicat că decizia integrală a fost recepționată de recurent la 29 iulie 2019.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 4 noiembrie 2019 în adresa intimatului și intervenientului accesoriu a fost expediată copia recursului declarat de Florian Micrășău cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

În termenul stabilit aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Florian Micrășău reprezentat de avocatul Sergiu Balaur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Florian Micrășău reprezentat de avocatul Sergiu Balaur.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan